

seksstende Aar havde været i Militærtjeneste, i hvilken han i den første slesvigste Krig var bleven Dannebrogsmænd og samtidig havde faaet en russisk Orden. Hun, der har en aarlig Pension paa 210 Kr., er nu 62 Aar gammel og meget svagelig samt meget ofte sengeliggende. En medfølgende Lægeattest udsiger derom, at hun lider af kronisk Nervebækkelse, ligesom hendes Bryst og Underliv er svageligt, hvorfor hun er aldeles ude af Stand til at arbejde for sit Ophold. Hendes Trang og Bærdighed bevidnes af Pastor Lic. theol. S. M. Fenger, der indtrængende anbefaler Andragendet. Paa hendes Andragende til Krigsministeriet om en aarlig Understøttelse har dette givet Afslag, da det ikke raadede over de dertil fornødne Midler.

Udvalget gør ingen Indstilling.

69. Fra J. S. Jensen af Rudbøbing, Enke efter Underassistent i den tgl. grønlandske Handels Tjeneste P. Jensen, om en aarlig Understøttelse. (Indbragt den 8de Januar 1896 af Folketingsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds, Guldbrandseu).

Andragerindens Mand døde i Marts Maaned 1894 i Claushavn i Grønland efter i over 40 Aar at have været ansat i den tgl. grønlandske Handels Tjeneste og efterlod hende som Enke med 11 Børn. Der var ingen Formue efter ham. 4 af Børnene ere ukonfirmerede, og foruden dem opholde to af de sidst konfirmerede sig paa Grund af Sygdom og Svagelighed uden Erhverv i Moderens Hjem. Kun den ældste Søn er som ansat i den grønlandske Handels Tjeneste i en selvstændig Stilling. Direktoratet for den grønlandske Handel har kun kunnet bevilge Andragerinden en aarlig Understøttelse paa 100 Kr., og hun har ikke Familie eller Venner, der i fjerneste Maade kunne komme hende til Hjælp. Hun beder nu om, at Rigsdagen vil forhjælpe hende til en aarlig Understøttelse af Statskassen. — Hendes Trang og Bærdighed attesteres af Sognepræst Smidth i Rudbøbing, der tillige paa det varmeste anbefaler hendes Andragende.

Udvalget gør ingen Indstilling.

70. Fra Dyr læge Caspersen af Snøde paa Langeland om et Tilskud af Statskassen for at kunne gøre Forsøg med at konstruere et alarmerende Termometer til Brug i Mejerier, hvor Mælken pasteuriseres, særlig for at tilintetgøre Tuberkelsmitte. (Indbragt den 8de Januar 1896 af Folketingsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds, Guldbrandseu).

De senere Aars Tuberkulinprøver have udvist, at Tuberkulosen har angrebet Besætningen paa langt flere mindre Landejendomme, end man tidligere har mærket. Dette skyldes utvivlsomt for en betydelig Del Fælles- og Andelsmejerierne. Naar nemlig Mælken fra en Besætning, der har Sygdommen — og af saadanne findes der i de fleste Sogne gerne i hvert Fald en enkelt — bliver blandet sammen med Mejeriets øvrige Mælk og bragt ud til de sunde Besætninger uden at være tilstrækkelig opvarmet, er den en farlig Smittebærer. Andrageren har nu i Løbet af de to sidste Aar foretaget Tuberkulinprøver paa henved 700 Køer udelukkende hørende til mindre Besætninger, og ved disse Prøver yderligere bevist, at der maa tillægges Mælkesmitten en meget stor Betydning. Blev Mælken efter Tilbageleveringen fra Mejeriet kogt i Hjemmet, var man mere fri for Sygdommen, end hvor den ofte utilstrækkelig opvarmede Mælk brugtes — og det er temmelig almindeligt, at de 85° C., der maa anses fornødne til at dræbe Smittestoffet, ikke naaes, blandt andet, hvor man bruger Spildebamp, eller hvor der er et større Tilløb af den skummede Mælk. Andrageren har da sammen med en Jagmand søgt at konstruere et Metaltermometer, der sættes i Forbindelse med et elektrisk Batteri, og som ringer, naar Temperaturen synker under 85° C., samt muligen samtidig lukker for Tilførsel af ny Mælk. Et saadant alarmerende Termometer vil for øvrigt ogsaa kunne bruges ved almindelig Pasteurisering af Fløden og gøre denne mere sikker. Til dette Arbejde og til Forsøg i et Mejeri ønses den ansøgte Understøttelse af Statskassen.